

Eörsi István hat drámája

A mai magyar irodalom tudathasadásos állapotára jellemző, hogy épp a közelmúltban hirdetett meg az Egyetemi Színpad egy drámapályázatot fiatalok számára, noha az írói középkorosztály darabjait sem ismerhetjük igazán, mert azok évtizedeken át kényszerűen pihentek a fiókok mélyén. Maga **Eörsi István** is megemlíti most megjelent drámakötetének előszavában ezt a tényt: „E kötet legrégebbi darabja a *Csomó*, a hatalom és a szellem kínos viszonyát elemzi, elsősorban a hatalom szemszögéből. Még 1979-ben írtam az Állami Bábszínház pályázatára. A színház igazgatója nagylelkűen kárpólt, amiért megtiltották neki, hogy nyerjek: megírási szerződés formájában kifizette a díj összegét, noha világosabb volt a napnál, hogy játékomat nem mutathatja be.”

Ma már tudomásunk van róla, hogy nem **Eörsi** volt az egyetlen szerző, akivel ilyen játékot űztek.

Most publikált hat darabja sem került még színpadra, főként politikai vonatkozások miatt. A *Fogadás* a rendszer önmeghatározását nevette ki.

A *Kompromisszum* és az *Interjú* szintén tilalmas témákat érint, például a cenzúra működésének mechanizmusát, utóbbi pedig azt a halálíg tartó manipulációs folyamatot, mellyel az állam és kultúránk felvilágosult szellemű egykori kormányosa (mindenki tudja, kiről van szó) megtisztelte a kiemelkedő alkotókat.

A kötet két új darabjának egyike, az *Antigoné*, tulajdonképpen egy Szophoklész-átírat, s ugyancsak a nagy ókori drámaírótól merítette a *Változat Ödipuszra* témáját.

Eörsi hat drámáját a *Pátria Könyvek* kiadója jegyzi.

(jámbor)